

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vandy Vincíkové, Ph.D. a přísedících soudců Miloslavy Kernerové a Jany Vařákové ve věci

žalobkyně: KB - BLOK systém, s.r.o., IČO 14866021
sídlem Masarykova 635, 439 42 Postoloprty
zastoupená advokátem Doc. JUDr. Milanem Kindlem, CSc.
sídlem Blatenská 3218/83, 430 01 Chomutov

proti
žalované: Renáta V [REDACTED], narozená [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupená advokátem JUDr. Oldřichem Godyckim
sídlem Mírové náměstí 48, 440 01 Louny

o zaplacení částky 198 106 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhal, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit mu částku 198 106 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 198 106 Kč od 7.10.2016 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náklady řízení ve výši 45 302,40 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalované JUDr. Oldřicha Godyckého, advokáta AK Louny, Mírové náměstí 48.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal proti žalované žalobu na zaplacení částky 198 106 Kč spolu s příslušenstvím s tím, že s žalovanou uzavřel dne 16. 11. 2015 pracovní smlouvu, na základě které žalovaná od tohoto data vykonávala práci referentka expedice. Dne 16. 11. 2015 byla sjednána též dohoda o hmotné

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Miltová.

odpovědnosti, podle níž žalovaná převzala hmotnou odpovědnost za hodnoty, svěřené k vyúčtování, přičemž se jednalo o peněžní hotovost a tržby za prodané zboží, vedené v pokladní knize expedice – prodejní sklad Louny, Zeměšská u. 729, Louny. Dále převzala hmotnou odpovědnost za hotové výrobky a zboží předané inventurním soupisem zásob, dále převzaté na sklad od výroby nebo od jiných dodavatelů, a to výrobky účet 123, polotovary účet 122, zboží účet 132. Od 1.3.2016 byla žalovaná zařazena na pozici vedoucí prodejny, prodejní sklad Louny. Žalobce provedl ve dnech 3. – 4. 9. 2016 inventuru skladových zásob v lokaci 1207, 1207B, 1307 a byl o ní pořízen zápis, přičemž žalovaná byla provádění této inventury přítomna a potvrdila zápis svým podpisem. Na základě inventury byl zjištěn schodek v celkové výši 396 212 Kč. Žalovaná je pak jako vedoucí zaměstnanec podle § 252 zák. práce povinna schodek na svěřených hodnotách nahradit s tím, že žalobce požaduje po žalované náhradu ve výši 50 % zjištěného schodku, tj. schodku ve výši 198 106 Kč. Zbývající část schodku byla předepsána dalším zaměstnancům a částečně ji nese i sám žalobce jako zaměstnavatel. S výsledky inventury pak byla žalovaná seznámena dne 3. 10. 2016, kdy svým podpisem potvrdila tabulky vyhodnocující výsledky inventury. Žalobce trvá na tom, že žalovaná nese v souladu s § 252 a násl. zákoníku práce odpovědnost za schodek na svěřených hodnotách, přičemž by jej s ohledem na uzavření individuální dohody o hmotné odpovědnosti mohl po žalované požadovat v plné výši, požaduje však pouze poměrnou část ve výši 198 106 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ode dne 6. 10. 2016, tedy ode dne následujícího po dni, kdy se žalovaná nejpozději dozvěděla o nároku žalobce, neboť odpověděla na jím zaslano upomínku.

2. Žalovaná s návrhem nesouhlasila a navrhla zamítnutí žaloby. Zásadní námitkou žalované byla neplatnost Dohody o hmotné odpovědnosti z 16.11.2015, neboť odporuje zákonu. Tento svůj názor odůvodnila tím, že žalobce uvádí, že s žalovanou uzavřel pracovní smlouvu dne 16.11.2015, v pracovní smlouvě je však sjednán jako den nástupu žalované do práce den 18.11.2015. Dohoda o hmotné odpovědnosti byla však uzavřena již dne 16. 11. 2015, ale pracovní poměr vznikl až 18. 11. 2015, tedy odpovědnost žalované za tvrzený schodek dohoda ze dne 16. 11. 2015 nezakládá, neboť k datu jejího uzavření mezi účastníky neexistoval pracovní právní vztah. Žalovaná v té době ještě nebyla zaměstnancem žalobce. Dále žalovaná namítala i další skutečnosti, soud se však těmito námitkami nezabýval, neboť pro posouzení věci, s ohledem na to, že žalovaná částka byla uplatňována proti žalované jako schodek na svěřených hodnotách ve smyslu uzavřené dohody o hmotné odpovědnosti, nejsou rozhodné. Soud nejprve jako předběžnou otázku posuzoval platnost uvedené dohody o hmotné odpovědnosti.
3. Žalobce s námitkou žalované nesouhlasil, uvedl, že žalovaná obě listiny podepisovala týž den, kdy již bylo patrné, že pracovní poměr vznikne. Žalobce pak souhlasí s tím, že ke dni 16. 11. 2015 hmotná odpovědnost žalované nevznikla, tato vznikla až spolu s pracovním poměrem dne 18. 11. 2015. Námitku žalované pak považuje za projev přepjatého formalismu.
4. Soud se tedy v daném případě nejprve zabýval otázkou platnosti uzavřené dohody o hmotné odpovědnosti ze dne 16. 11. 2015 a pouze k této otázce prováděl dokazování listinnými důkazy, a to pracovní smlouvou ze dne 16. 11. 2015 a dohodou o hmotné odpovědnosti ze dne 16. 11. 2015. Z pracovní smlouvy bylo zjištěno, že tato byla uzavřena dne 16. 11. 2015 mezi žalobcem jako zaměstnavatelem a žalovanou jako zaměstnankyní. V bodě I. pracovní smlouvy je pak uvedeno, že zaměstnanec Renáta V. nastupuje do zaměstnání dne 18. 11. 2015 a bude vykonávat práci – referentka expedice, dále pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou se zkušební dobou v trvání tří měsíců. Z dohody o hmotné odpovědnosti, uzavřené téhož data 16. 11. 2015, pak vyplývá, že podle pracovní smlouvy, uzavřené dne 16. 11. 2015 vykonává zaměstnanec práci referentka expedice. V bodě II. je pak uvedeno, že zaměstnanec přebírá hmotnou odpovědnost za hodnoty svěřené k vyúčtování s tím, že se jedná o peněžní hotovost a tržby za prodané výrobky a zboží, uvedené v pokladní knize expedice – prodejní sklad Louny, Zeměšská ul. 729, Louny. Dále je zde i specifikováno, za jaké další výrobky zaměstnanec přebírá hmotnou odpovědnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Miltová.

5. Z uvedených listin je zřejmé, a nikdo z účastníků ani toto nerozporoval, že obě listiny byly uzavřeny dne 16. 11. 2015, den nástupu žalované do zaměstnání byl sjednán na 18. 11. 2015. Z těchto skutkových zjištění soud vycházel při právním hodnocení věci.
6. Podle § 36 zák. č. 262/2006 Sb. zákoníku práce pracovní poměr vzniká dnem, který byl sjednán v pracovní smlouvě jako den nástupu do práce nebo dnem, který byl uveden jako den jmenování na pracovní místo vedoucího zaměstnance.
7. Podle § 252 odst. 1, 2, 4 zákoníku práce byla-li se zaměstnancem uzavřena dohoda o odpovědnosti k ochraně hodnot svěřených zaměstnanci k vyúčtování (dále jen „dohoda o odpovědnosti za svěřené hodnoty“), za které se považují hotovost, ceniny, zboží, zásoby materiálu nebo jiné hodnoty, které jsou předmětem obratu nebo oběhu, s nimiž má zaměstnanec možnost osobně disponovat po celou dobu, po kterou mu byly svěřeny, je povinen nahradit zaměstnavateli schodek vzniklý na těchto hodnotách. Dohoda o odpovědnosti za svěřené hodnoty smí být uzavřena nejdříve v den, kdy fyzická osoba dosáhne 18 let věku. Dohoda o odpovědnosti za svěřené hodnoty musí být uzavřena písemně.
8. Soud se tedy v daném případě, jak bylo avizováno shora, zabýval jako předběžnou otázkou, otázkou platnosti dohody o odpovědnosti za svěřené hodnoty, když právě z tohoto právního důvodu žalobce uplatňoval vůči žalované úhradu požadované částky. Při tomto právním posouzení soud vycházel i z rozhodnutí Nejvyššího soudu 21 Cdo 2287/2002. V daném případě dospěl k závěru, a mezi účastníky toto nebylo ani sporné, že ke vzniku pracovního poměru žalované došlo k datu 18. 11. 2015 ve smyslu ustanovení § 36 zák. práce, když tento den byl sjednán jako den nástupu do práce a tímto dnem vznikl žalované u žalobce pracovní poměr. Dále z ustanovení § 252 zákoníku práce plyne, že dohoda o odpovědnosti za svěřené hodnoty, se uzavírá se zaměstnancem. V daném případě je tedy nepochybné, že tato může být uzavřena až poté, kdy vznikne pracovní poměr. V daném případě došlo k uzavření dohody dva dny před vznikem pracovního poměru, tedy nikoli se zaměstnancem, a dle názoru soudu, tato skutečnost způsobuje, že dohoda nebyla uzavřena platně. V podstatě tento právní názor potvrzuje i uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu, které uvádí, že soudní praxe již z dřívější doby neměla pochybnosti v tom směru, že pro platnost dohody o hmotné odpovědnosti se vyžaduje, aby mezi jejími účastníky byl pracovní poměr. Uvedená podmínka plyne totiž přímo z právní úpravy § 176 odst. 1 zákoníku práce, (nyní § 252 odst. 1 zákoníku práce) umožňujícího uzavřít dohodu o hmotné odpovědnosti toliko se „zaměstnanci“. V tomto směru pak je vyloučeno, aby dohoda o hmotné odpovědnosti byla uzavřena dříve, než došlo ke vzniku pracovního poměru. Pokud pak žalobce tvrdí, že dohoda o hmotné odpovědnosti nevznikla ke dni 16. 11. 2015, ale až spolu s pracovním poměrem dne 18. 11. 2015, tento právní výklad odporuje, dle názoru soudu, zákonnému ustanovení a nelze takto odkládat vznik platnosti dohody o hmotné odpovědnosti na pozdější dobu, když jak vyplývá z dikce zákonného ustanovení, tato musí být uzavřena již se zaměstnancem a tímto žalovaná dne 16. 11. 2015 nebyla. Stejně tak otázku vzniku pracovního poměru a uzavření dohody o hmotné odpovědnosti řeší např. rozhodnutí Nejvyššího soudu 21 Cdo 2196/2010, kde opět zmiňuje, že podmínkou platnosti dohody o hmotné odpovědnosti je existence pracovního poměru mezi účastníky, kdy odkazuje na ustálenou judikaturu, a to např. Zhodnocení Nejvyššího soudu SSR ze dne 6. 11. 1975, sp. zn. Cpj 50/75 uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek roč. 1976, pod č. 12, str. 62 – 63, tedy je zřejmé, že tento právní názor je vyřešen již velmi dlouho a není důvod se od něj v současné době jakýmkoli způsobem odchýlovat, když i právní úprava je v tomto ohledu stále stejná. Za těchto podmínek soud dospěl k závěru, že uzavřená dohoda o hmotné odpovědnosti není platná.
9. Toto je tedy základním důvodem, proč soud návrh žalobce zamítl, když žalobce žádné jiné skutečnosti, rozhodné pro vznik odpovědnosti žalované z jiného důvodu, zejména jakýmkoli jiným porušením právních povinností při plnění pracovních úkolů nenamítl. Vzhledem k tomu, že žalobce opíral nárok na náhradu škody pouze o tvrzený vztah z dohody o odpovědnosti za schodek, kterou soud shledal neplatnou, soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Miltová.

10. O náhradě nákladů řízení pak bylo rozhodnuto ve smyslu § 142 odst. 1 o.s.ř. a žalobci bylo uloženo zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 45 302,40 Kč, sestávající se z čtyř úkonů právní služby po 9 060 Kč, a to za převzetí a přípravu zastoupení, odpor proti platebnímu rozkazu, vyjádření k žalobě a zastoupení při jednání, dále čtyři režijní paušály po 300 Kč, 21 % DPH ve výši 7 862,40 Kč, celkem tedy 45 302,40 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

Louny 18. září 2018

JUDr. Vanda Vincíková, Ph.D., v.r.
samosoudkyně